

«Vi trenger alle en hank å holde i»

En hank å holde i er alt historien trenger for å bli en levende fortelling om det store i det lille livet gir oss alle.

Erindringen

Det er lørdag formiddag og **12 kvinner** samler seg rundt et bord. Det kan påminne om et ekte **kaffeslabberas**, men det er en del av et kunstprosjekt, der møter mellom mennesker står i sentrum. Vi er alle invitert til **en samler**, inn i et menneskeliv på grunn av et hundretalls kaffekopper. Nå sitter vi rundt bordet i stuen til **Grethe Winther Svendsen**. Kaffe skjenkes i ulike kopper. Dampen svever opp og vever seg inn i stemningen av å være velkommen i det man tar i hanken og opplevelsen begynner.

En kopp er en gjenstand de fleste mennesker har holdt fast i gode og onde stunder. Kanskje falt det hele i **tusen knas**, kanskje har man elsket eller tapt alt, kanskje har man ikke mer på hjertet enn været. Koppen er den vi holder i når vi snakker, gråter og ler, når vi deler noe rundt et bord en gang for femti år siden, i en liten bygd, på hurtigruta eller i en fasjonabel-leilighet på Frogner. Eller akkurat nå. Her. **Kaffekoppen** er der når vi forteller i møte med andre mennesker. Koppen er en kulturhistorisk gjenstand mennesket har forholdt seg til

i tusenvis av år. Den er rent praktisk et drikkeredskap. For Grethe Winther Svendsen er den uendelig mye mer. Det er i grunnen komplisert. **Hun kjøper kopper** ut fra emosjonelle bevegelser.

Den kan være formfullendt eller stygg, den kan være slitt i glansen eller være lik en annen kopp som stod i et skap i et hjem med mennesker som er en del av hennes **historie**. Hvis en i Grethes hjem skal velge en kopp blir de fleste stående lenge i valget – for hvilken kopp speiler deg?

Men størst av alt er dette:

Koppen fremkaller **erindringen**, den henter frem lukter, steder, øyeblikk og følelser fra tider og steder der en lignende stod på bordet hver dag eller bare til jul. Den kan skape

● LIAF08

Samlinger i lofothjem – Joshua Sofaer

Sted: Svolvær – i et hjem

Tittel: Morgenkaffe for kvinner

Samleren: Grethe Winther Svendsen

Objekt i fokus: Kaffekoppen

Antall kaffedamer: 12

Produsert av Liaf'08

refleksjoner rundt kjønn, sosial tilhørighet og relasjoner oss mennesker mellom. Det er stort nok til å dele med andre. Grethe Winther Svendsen

fortalte i passe doser fra sitt liv, om **mennesker** som har stått henne nært, om regnjakken med kordfløyel langs kragen, om at hun ble til ved en tilfeldighet, om **bestemor** lærerinnen og farmor på kjøkkenet, om spyturer med Hurtigruten i pumpelukt, juleklærstrategi og stramme hårsøyler og hendelser i et plantefelt på Gimsøya. Dette er historier som kretser rundt forskjellige kaffekopper, fra den første hun fikk hos **bestefar** tre år gammel til den blå og den gule hun kjøpte dagen hun innså at en dag ville barna flytte hjemmefra.

Rundt bordet sitter 12 kvinner med **latterbobler** og blanke blikk. Det å fortelle er en kunst. Lørdag opplevde 12 damer i alle aldre stor kunst rundt et bord med kaffekopper, der erindringen og refleksjoner vi ikke viste om i oss selv var det virkelige innholdet.

Det handler i grunnen sjelden om kaffen. Den er som regel god. Resten forblir oss kvinner i mellom. Vi trenger alle **en hank å holde i**.

Lise Maria Knutsen